

27
1
1985

DAMMEN

De traditionele interlandwedstrijd tussen tientallen van de Sovjet-Unie en Nederland, die dit jaar in de Noordrussische stad Leningrad werd gehouden, is geëindigd zonder dat er een winnaar naar voren is gekomen.

Halverwege de strijd, na twee speeldagen, leek het er op dat onze landgenoten voor de eerste maal in de damgeschiedenis het grote mirakel zouden gaan bewerkstelligen: de Russen verslaan. Na twee dagoverwinningen met 11-9 en 12-8 stonden we er met een voorsprong van zes punten tamelijk riant voor, en het was verre van duidelijk, waar het gastland in de resterende twee ronden zou moeten toeslaan.

Dat de spelers van de Sovjet-Unie uiteindelijk toch nog langszij kwamen, is te danken aan hun betere wedstrijdmentaliteit en het feit dat zij het verschil in speelsterkte aan twee bordes, te weten Gantwarg versus Palmer en Baljakin versus Van der Borst, maximaal wisten uit te buiten.

De meest produktieve spelers aan Nederlandse kant waren de Huissenaars Jos Stokkel en Gérard Jansen met ieder zes punten uit vier partijen. Topscorer bij de Russen werd Baljakin, die naast een remise liefst drie keer zegevierde over de Limburger John van der Borst. Uiteraard had een overwinning voor onze landgenoten tot stand gebracht kunnen worden, indien de grootmeesters Ton Sijbrands, Harm Wiersma en Jannes van der Wal van de partij waren geweest. Toegegeven moet echter worden, dat ook aan Russische zijde een paar klinkende namen ontbraken, waaronder Tsjecholew en de nieuwe Russische kampioen Mitsjanski.

Laten we eens enige standen gaan bekijken.

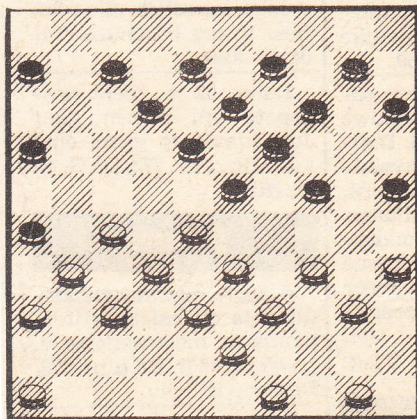
schijf op 46 doet pijn aan de ogen. Hans Jansen voelt zich niettemin best op zijn gemak in dit soort standen. In de diagramstand speelde Dibman 23... 15-20? waarna de wit de volgende „riskante”, maar kennelijk toch correcte damcombinatie nam: 24. 34-29, 23x45; 25. 27-21, 26x17 (de beste); 26. 28-23, 18x29 (opnieuw de beste); 27. 35-30, 24x35; 28. 33x4! Ook geen goede mogelijkheid in de diagramstand zou zijn: 23... 14-20? Wit kan dan zelfs kiezen uit twee verschillende damcombinaties. Welke dat zijn, laat ik aan uw vindingrijkheid over.

Na 61 zetten kwam in dezelfde partij het volgende eindspel op het bord: Zwart: 6, 12, 33; wit: 22, 36, 37, 44. Heel fraai forceerde onze landgenoot de winst door 62. 36-31, 33-38; 63. 44-39, 6-11; 64. 31-26, 12-17; 65. 22-18, 11-16; 66. 18-13, 16-21 (op 17-22 eveneens 37-32 etc.); 67. 37-32, 38x37; 68. 13-8 en zwart gaf het op. Op 27-32 volgt immers 8-2 en 2-16 en oip 17-22, 26x28 en 27-31 volgt 8-3, 3-26, 26-37 en 39-33 met oppositie.

De partij tussen J. Stokkel en jeugdwereldkampioen G. Valneris aan het achtste bord werd beslist door de „Haarlemmer”. Het is interessant te zien hoe de Huissenaar de hekstelling hanteert, en ik geef daarom ook de gehele partijnotatie.

- 1. 33-29, 18-23; 2. 29x18, 13x22; 3. 31-26, 12-18; 4. 36-31, 7-12; 5. 32-27, 9-13; 6. 38-33, 1-7; 7. 41-36, 19-23; 8. 42-38, 14-19; 9. 34-29, 23x34; 10. 39x30, 19-23; 11. 47-42, 10-14; 12. 46-41, 4-9; 13. 30-25, 14-19; 14. 25x14, 19x10; 15. 35-30, 10-14; 16. 30-25, 14-20; 17. 23x14, 9x20; 18. 33-29, 23x34; 19. 40x29, 13-19; 20. 37-32, 8-13; 21. 41-37, 3-9; 22. 43-39, 5-10; 23. 39-33, 10-14; 24. 48-43, 2-8; 25. 44-40, 20-24; 26. 29x20, 14x25; 27. 40-34, 19-23; 28. 45-40, 13-19?

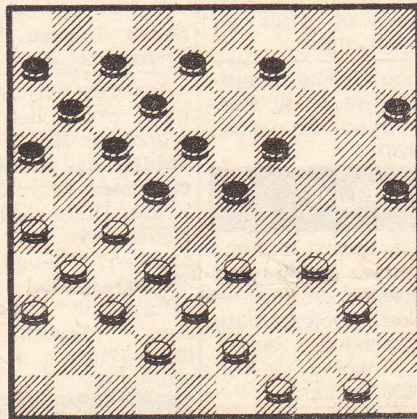
Zie diagram

Zwart (A. Dibman): 6 t.m. 10, 12 t.m. 16, 18, 19, 23 t.m. 26.

Wit: (H. Jansen): 27, 28, 31 t.m. 40, 43, 46, 49, 50.

De manier waarop de Nederlander zijn lange vleugel heeft opgebouwd zou je niet aanraden aan een beginnende speler; met name de achtergebleven

29. 34-30!, 15x45; 30. 33-29, 23x34; 31. 32-28, 22x33; 32. 38x40, 45x34; 33. 27-21, 16x27; 34. 31x4 en na nog vijftien zetten 2-0.

De oplossing van de vorige opgave – het eindspel – blijft nog even staan tot de volgende keer.

ERIC VAN DUSSELDORP